

В'ЯЧЕСЛАВ ЧОРНОВІЛ – ЛЮДИНА, ГЕРОЙ, ПАТРІОТ

Україна розвивається. Але не завдяки політикам, а завдяки простим працюючим людям, котрі, не покладаючи рук, працювали на благо України. Але всього цього не було б, якби не когорта відчайдушів, на чолі з В. Чорноволом, які не злякалися політичних розправ, ув'язнень, утисків, ризикуючи власним життям, були борцями за Незалежність.

В'ячеслав Чорновіл народився 24 грудня 1937 р. (за документами 1 січня 1938 р.) в селі Ерки, Катеринопільського району, сьогодні Черкаської, а тоді Київської області, де працювали його батьки – сільські вчителі.

У 1955 р. закінчив Вільховецьку середню школу із золотою медаллю і набув знань, значно кращих від тих, які могли дати в сільській школі. Того ж року вступив на факультет журналістики Київського університету.

Студентські роки прожив немов на одному подиху. Розпочиналася хрущовська відлига. Студенти потаємно зачитували до дірок закриту доповідь ЦК партії на XX з'їзді КПРС, переписані від руки деякі, не надто благонадійні, поезії "живих класиків". 1960 р. закінчив університет з відзнакою. У 60-ті роки В. Чорновіл став одним із зачинателів руху шістдесятників.

За правозахисну діяльність В. Чорновола у вересні 1965 р. звільняють з роботи в газеті "Молода гвардія". Період кінця 60-х років був особливо насичений творчо й політично.

Книги "Правосуддя чи рецидиви терору" і "Лихо з розуму" стали основною причиною першого арешту В. Чорновола 3 серпня 1967 р. Другий арешт стався 12 січня 1972 року. У квітні 1980 р. утретє заарештовують В. Чорновола і за сфабрикованим звинуваченням ув'язнюють на п'ять років. У 1985 р. В. Чорновіл повертається в Україну й оселяється у Львові.

Навесні-влітку 1988 р. Львів, а за ним і всю Україну сколихнули перші політичні мітинги. В'ячеслав Чорновіл – співорганізатор і неповторний оратор усіх акцій протесту. Особливої уваги заслуговує участь В. Чорновола в процесі легалізації УГКЦ.

Весна 1990 р. для Чорновола стала періодом триумфу. Абсолютна перемога на виборах до Верховної Ради й Львівської облради. Опісля – обрання головою Обласної ради. Перебуваючи в меншості, Народна Рада В. Чорновола таки добивається в липні 1990 р. проголошення Декларації про державний суверенітет, а в серпні 1991 р. після невдалого путчу – незалежності України. 1 грудня 1991 р. відбулися референдум за підтвердження Акта про незалежність України й вибори Президента. Попри ґрунтовну передвиборчу агітацію, він усе ж другий. За нього проголосували 7,42 млн. виборців або 23, 27 %.

25 березня 1999 р. В'ячеслав Чорновіл загинув за нез'ясованих обставин в автокатастрофі на шосе під Борисполем. Соратники В. Чорновола вважають його загибель політичним убивством. Поховано Чорновола на центральній алеї Байкового кладовища в м. Києві.

Проте розглянемо і таку ситуацію. В'ячеслав Чорновіл не потрапляє у ту жахливу березневу автокатастрофу, перемагає на президентських виборах і починає творити нову історію нашої держави.

Знаючи всю героїчність його біографії, перше, що спадає на думку, це повернення і дотримання свободи слова, яка була знищена під час президенства Л. Кучми. Покращення життя українців, як в культурному, так і у фінансовому аспектах. Не був би замордований Георгій Гонгадзе. Ми б не стали маріонеткою Російської Федерації. Значно вірогідніше, стали б на шлях євроінтеграції. Не було б, масових протистоянь, поділу на схід і захід. А чи була б, доцільність у Помаранчевій революції? Так у 2004 р., Україна проявила неймовірну політичну свідомість, але за умови правління правдивої демократичної команди В. Чорновола, а не псевдодемократичної Л. Кучми, чи була б необхідність у такому прояві громадянської позиції. Я думаю, що люди були б задоволені своїм життям, і не бачили б необхідності у відстоюванні свого права на вибір. І не факт, що В'ячеслава Максимовича обрали б на другий термін.

Так, це лише припущення, здогадки, гіпотези. І можливо, все було б по-іншому. Але факти свідчать, що більшість українців у 1999 р. проголосували б за В. Чорновола, а не за Л. Кучму.